

С. П. Кух

Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського, м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ У СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ

Здійснено спробу проаналізувати різноаспектність понять "цифровізація" та "цифрова трансформація", обґрунтовано зміст таких категорій. Систематизовано розвідки багаторічних теоретичних, наукових і прикладних досліджень щодо теоретико-методологічних основ цифровізації та цифрової трансформації. Не простежено єдиного тлумачення наведених понять, що пов'язано із аналізом цих термінів у контексті вивчення теорії інформаційної економіки та бізнес-систем.

Детально розглянуто термінологічне поле "цифровізації" та "цифрової трансформації" у зарубіжній (англомовній) науковій літературі та вітчизняних джерелах, оскільки досліджуване поняття насичене різними інтерпретаціями, зокрема й інтерпретаціями, що пов'язані із перекладом трактувань з англійської мови на українську.

За результатами виконаного аналізу зроблено висновок, що теоретико-методологічне обґрунтування, тлумачення та використання понять "цифровізація" та "цифрова трансформація" у межах вітчизняного наукового бачення та практики спирається здебільшого на етимологію запозичених закордонних (англомовних) термінів.

Визначено, що цифровізацію та цифрову трансформацію розглядають здебільшого як окремий модерний науковий вектор, а значна частина авторських наукових досліджень сконцентрована на впливові цифровізації на сталий розвиток різноманітних систем, галузей і сфер діяльності людини зокрема і публічної служби.

Разом з тим, визначено найхарактерніші виміри інтерпретації досліджуваного концепту, ідентифіковано основні особливості та здійснено теоретичне окреслення взаємопов'язаності понять цифровізація та цифрова трансформація публічної служби.

Ключові слова: поняття; термін; визначення; цифровізація; трансформація; цифрова трансформація; інформаційно-комунікаційні технології; особливості трактування; категорія; вимір; публічна служба.

Вступ

Постановка проблеми. Сучасний інтенсивний темп розвитку суспільства зумовлений активним використанням у сьогоденні інформаційно-комунікаційних технологій у всіх секторах та галузях. Ефективність, доступність та позитивний вплив цих технологій дають змогу оптимізувати велику кількість виробничих та організаційних процесів. Такі процеси не минули і публічне управління. Наразі можемо уже стверджувати, що дієве функціонування системи публічного управління та адміністрування базується на використанні відповідних інструментів та технологій, де одну із головних ролей відіграють механізми цифрової трансформації.

Зважаючи на це, цифровізація держави буде відбуватися й надалі, стимулюючи подальший розвиток публічного управління та адміністрування.

Цифрова трансформація передбачає взаємопроникнення цифрових технологій у всі сфери публічної служби, що приведе до фундаментальних змін суспільного розвитку, результативного забезпечення цінностей, а

також досягнення сукупних економічних та соціальних цілей швидше, дешевше та з іншою якістю.

Актуальність дослідження. Отже, враховуючи окреслене, сьогодні особливо актуальними є питання дослідження процесів цифровізації, зокрема у публічному управлінні, поглиблення теоретико-методологічних основ та практичних аспектів їх розвитку. Але, як і будь-яке інше дослідження, аналіз процесів цифровізації та цифрової трансформації потребує чіткого усвідомлення сучасних процесів діджиталізації, які розпочинаються з розуміння теоретико-методологічних особливостей зазначених понять та специфіки їх застосування.

Метою дослідження є вивчення та порівняльний аналіз теоретико-методологічних підходів до трактування понять цифровізації та цифрової трансформації, зокрема і в контексті публічної служби.

Завдання дослідження:

- окреслення термінологічного поля цифровізації та цифрової трансформації у національній та зарубіжній науковій літературі;
- систематизація теоретичних, наукових і прикладних дослі-

Інформація про авторів:

Кух Сергій Петрович, аспірант, навчально-науковий інститут управління, економіки та природокористування.

Email: df28100622@tnu.edu.ua; <https://orcid.org/0000-0001-6851-7880>

Цитування за ДСТУ: Кух, С. П. Теоретико-методологічні підходи до трактування сутності цифровізації та цифрової трансформації публічної служби у сучасному науковому дискурсі. *Ефективність державного управління* : зб. наук. пр. Вип. 1/2(74/75). Львів: НЛТУ України, 2023. С. 52–56.

Citation APA: Kukh, S. P. (2023). Theoretical and methodological approaches to the interpretation of the essence of digitalization and digital transformation of public service in modern scientific discourse *Efficiency of public administration*, 1/2(74/75), 52–56. <https://doi.org/10.36930/507409>

- джень з питань цифровізації та цифрової трансформації;
- аналіз різноаспектності понять "цифровізація" та "цифрова трансформація";
- ідентифікація ключових особливостей цифровізації та цифрової трансформації публічної служби.

Предметом дослідження є понятійний апарат цифровізації та цифрової трансформації загалом й у публічній службі зокрема.

Методи та інформаційна база дослідження. У дослідженні використовували методи порівняльного аналізу та систематизації теоретичних, наукових і прикладних досліджень українських і закордонних вчених щодо теоретико-методологічних основ цифровізації та цифрової трансформації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематику цифровізації та цифрової трансформації за кордоном активно почали вивчати у другій половині 1990-х років. Теорію та методологію цих понять закладено у фундаментальних працях західних учених, таких як Н. Негропonte [11], Д. Топскотт [13], Д. Бонне, Р. Кац [8], Р. Бухт, Е. Брінйолфсон, Дж. Вестерман, М. Муро [10], М. ван Альстін, Дж. Скотт Бреннен [2], Д. Крейс [2], К. Елдінг [4], Р. Морріс [6], П. Ебурдін та інших.

Окрім того, наукові публікації, присвячені різним аспектам вивчення цифровізації та цифрової трансформації, розміщені на сторінках західних наукових і науково-популярних журналів "Digital Investigation", "International Journal of Electronic Security and Digital Forensics", "Government Information Quarterly, Journal of Digital Media & Policy, The International Journal of Digital Accounting Research", "The Information Society".

Разом з тим, достатньо активно питання діджиталізації та цифрової трансформації, їх доктринних положень, сутності та своєрідності впливу на розвиток різних типів систем, особливо економічних, подано у роботах українських науковців: Ю.О. Нікітіна, М.В. Руденко [21], В.С. Куйбіди [17], О.А. Бурбело, Л.В. Овчаренко, С.І. Туль [23], М.Б. Кулинич [18], Г.О. Ткачука, М.В. Дубини, О.М. Козляниченко, В.Р. Краліча, І.А. Булакова, І.В. Якушко та інших.

Викремлення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Варто відзначити, що понятійний апарат цифровізації та цифрової трансформації саме у контексті публічної служби та публічного управління є малодослідженим та недостатньо висвітленим у сучасних наукових розвідках.

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням одержаних результатів

На сучасному етапі загальноновизнаним мегатрендом глобального розвитку та одним із ключових державних пріоритетів України є цифровізація та цифрова трансформація [24]. Однак основна проблема на цьому шляху – немає універсального підходу до сутності, специфіки та потенціалу цього феномену.

Вважаємо за доцільне ґрунтовно проаналізувати понятійно-термінологічну базу цифровізації та цифрової трансформації в англомовному та вітчизняному академічному погляді, оскільки досліджуване поняття має різноманітні тлумачення та інтерпретації, зокрема пов'язані із перекладом з англійської мови на українську. Це допоможе визначити ключові чинники для вивчення і впровадження цифровізації та цифрової трансформації публічної служби.

Сам термін "digitization" (діджиталізація, цифровізація) вперше використав для пояснення терміна "цифровізація суспільства" у 1971 р. учений Р. Вочел.

Разом з тим, директора медіа-лабораторії Массачусетського технологічного інституту Н. Негропonte вважають одним із перших авторів цього терміна, оскільки він у середині 90-х років ХХ ст. у своїй роботі "Being Digital" ("Бути цифровим") [12] окреслив стадійний перебіг ступеневої цифровізації суспільства. У цій роботі дослідник приходять до висновку, що в недалекому майбутньому все що можливо – неодмінно буде переведено в цифрову форму. У своїй книзі Ніколас Негропonte закріпив основи для сучасного використання термінів "цифровізація" та "цифрова трансформація".

Ця подія стала початком другого етапу поширення зазначених вище понять, враховуючи глобальне поширення мережі Інтернет та мобільного зв'язку. Перші вживання подібних визначень зробив канадський професор менеджменту Д. Топскотт [13] з Університету Торонто. Поняття "цифровізація", "діджиталізація", "цифрова трансформація" було використано для відображення переваг нової економіки порівняно з попередньою і пояснено інтенсивним розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, що надало цим термінам більш конкретнішого змісту.

До загального вжитку ці поняття увійшли у 2018 р., що й ознаменувало третій етап цифровізації. Цей етап насамперед пов'язаний з поширенням у світовій економіці цифрових валют [19] і технології розподіленого реєстру [22].

Що ж до етимології понять і теоретичного узагальнення змісту термінів "трансформація" і "цифровий", то варто відзначити, що у широкому сенсі трансформація (від лат. transformatio – перетворення, змінення) – процес кардинальної зміни виду, форми, істотних властивостей, умов та механізмів функціонування об'єкта загалом або його окремих елементів під впливом зовнішніх та/або внутрішніх факторів. Інтерпретація терміна "цифровий" змінюється від "синоніму інформаційних технологій, заходів, інвестицій та менталітету, пов'язаних з технологічними інноваціями" [3, с. 8] до "сигналу, передавального числа або керуючий імпульс, який доходить до кожного економічного агента, що створює якісно нові можливості з автоматичного управління виробничими та логістичними процесами в рамках підприємства та в цілому економіки країни" [20, с. 53-54].

Водночас у науковому трактуванні визначення "цифровізація" вживається для окреслення трансформацій, які є набагато ширшими, ніж просто заміна аналогового або фізичного на цифровий чи інформаційний ресурс.

На сьогодні у науковому середовищі немає однозначного розуміння такого явища, як "цифрова трансформація". Водночас є чимало тлумачень понять "цифрова" економіка, "цифровізація", "діджиталізація".

Канадський учений Д. Топскотт [13] пояснює цифровізацію як змінну систему понять та уявлень, яка відбувається у суспільстві, з обширним використанням інформаційно-комунікаційних технологій, які безупинно розвиваються та видозмінюються. З цим фактом важко не погодитися, адже цифровізація є зміною загальної моделі наших думок, уявлень та дій, механізмів спілкування із зовнішнім світом. Проте у цьому разі технологія є засобом діджиталізації, а не її метою чи ціллю.

У ширшому визначенні, Р. Кац, професор колумбійського університету, під поняттям діджиталізації розуміє соціальне та економічне перетворення, яке ініційоване поширеним впровадженням та використанням цифрових технологій, іншими словами технологій для створення, оброблення, обміну та передачі інформації [8].

Учений М. Гупта стверджує, що цифровізація є вдосконаленням процесів завдяки використанню цифрових технологій та оцифрованих даних [7].

Науковці Брукінгського інституту на чолі з М. Муром пов'язують дефініцію поняття "цифровізація" скоріш із бізнес-операціями, ніж із соціальними взаємодіями чи бізнес-моделями. Дослідження, що проводили в Бруклінському інституті, визначають вплив цифровізації на суспільство та робочу силу. У підсумку автори зауважують, що цифровізація перетворює світ праці, а здобуття навичок роботи з цифровими технологіями на необхідну умову для особистісного, економічного, регіонального та державного успіху [10].

Крейс Д. та Дж. Скотт Бреннен визначають, що цифровізація є способом реформування безлічі сфер соціального життя довкола цифрової комунікації і медіа-інфраструктур. Вони в основу свого визначення цифровізації кладуть соціальне життя – тобто людську взаємодію. У міру переходу взаємодії від аналогових технологій (звичайна пошта, телефонні дзвінки) до цифрових (електронна пошта, чат, соціальні мережі), домени як для роботи, так і для відпочинку стають цифровими [4]. Водночас це визначення цифровізації ґрунтується виключно на соціальній складовій цифровізації, а інші елементи залишилися поза увагою авторів.

Дослідники Б. Румпе та Дж. Грей під поняттям діджиталізації розуміють експлуатацію цифрових технологій для зміни бізнес-моделі і надання нових перспектив отримання прибутку та створення цінності [6, с. 1319]. Це трактування тісно пов'язане з ідеями, які характерні практикам із сфери бізнесу.

Дослідницька компанія, що спеціалізується на ринках інформаційних технологій Gartner, визначає цифровізацію як "використання цифрових технологій для зміни бізнес-моделі та надання нових можливостей, для отримання доходів і створення вартості, це процес переходу до цифрового бізнесу" [1], що дещо відрізняється з трактуванням цифровізації в академічному та науковому середовищі, позаяк фокусується саме на зміні бізнес-моделей та розрахунках економічного ефекту від цифровізації, а не безпосередньо на трансформаціях чи соціальних взаємодіях.

OECD пропонує розглядати діджиталізацію як процес взаємопов'язаного використання даних і цифрових технологій, який сприяє появі нових або зміні наявних видів діяльності [12].

Водночас у сучасній енциклопедії інформатики та технологій діджиталізація визначається як "інтеграція цифрових технологій у повсякденне життя суспільства шляхом оцифровки всього, що можна оцифрувати. Цифровізація означає комп'ютеризацію систем і робочих місць для більшої легкості та доступності" [9, С. 886]. Тотожної наукової думки щодо визначення поняття "діджиталізація" притримується і професор М. Ел-Шими. Разом з тим, варто зазначити, що це визначення має тільки технологічний елемент та не бере до уваги різноманіття інших аспектів цифровізації.

Професор Б. ван Арк, вивчаючи модерні цифровізаційні процеси, акцентує на важливості такого аспекту: "за умов цифровізації оцифровка даних та інформації відбувається приголомшливими темпами, проте зростання загальної продуктивності економічних систем має досить скромні результати" [15, с. 3], що є доволі слушним з погляду розстановки пріоритетів. Проте чимало дослідників акцентує увагу на довгостроковому ефекті від цифровізаційних процесів, саме тому в короткотривалому періоді досить важко простежити швидке зростання продуктивності як окремих суб'єктів, так і загальних систем.

Учені Р. Морріс та К. Елдінг вивчають цифровізацію крізь призму технологій, що мають вплив на ключові економічні фактори, зокрема через конкуренцію, продуктивність, а також через взаємозв'язок з установами та управлінням [4].

Американський бізнесмен та інвестор Б. Гейтс розглядає цифровізацію як можливість компаніям сприймати навколишнє середовище і реагувати на нього, бачити проблеми конкурентів і потреби споживачів та вчасно реагувати на них [5]. А засновник і головний виконавчий директор Agile Elephant – Д. Террар зазначає, що "цифрова трансформація" – це процес переходу до інших способів роботи та мислення, використовуючи цифрові, соціальні, мобільні й сучасні технології та додає зміну мислення керівництва, заохочення до інновацій та нових бізнес-моделей, оцифровку активів і найширше використання технологій для покращення сукупності знань, умінь та навичок співробітників, клієнтів, постачальників, партнерів та інших зацікавлених сторін [14].

Поглиблений аналіз трактування поняття "цифровізація" чи "цифрова трансформація" у царині української науки варто розпочати зі схваленої Кабінетом Міністрів України (розпорядження КМУ від 17 січня 2018 р. № 67-р (редакція від 17.09.2020)) [16] Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки, згідно з якою насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними фактично уможливорює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір [16].

Трактування діджиталізації в урядовій доктрині, на погляд М.В. Руденко, має тільки технічну спрямованість, тобто насичення пристроями, але не враховує великої кількості технологічних, соціальних, економічних та інформаційно-комунікаційних аспектів, тому використання зазначеного вище у концепції трактування вважаємо досить обмеженим [21, с. 7].

Окрім того, у Концепції зазначено, що головною метою цифровізації є досягнення цифрової трансформації наявних і створення інших галузей економіки, а також трансформація сфер життєдіяльності у нові, ефективніші та сучасніші. Приріст можливий тоді, коли ідеї, дії, ініціативи та програми, які стосуються цифровізації, будуть імплементовані у національні, регіональні, галузеві стратегії та програми розвитку.

Цифровізація є основоположним механізмом економічного зростання завдяки здатності технологій позитивно впливати на ефективність, результативність, вартість і якість економічної, громадської та особистої діяльності [16].

На думку В.С. Куйбіди, цифровізацію у широкому розумінні варто трактувати як процес впровадження цифрових технологій для вдосконалення життєдіяльності людини, суспільства і держави [17, с. 7].

Однак В. Куйбіда разом зі співавторами звертає увагу на дискусійне використання в українському науковому полі англomовних понять, що стосуються цифрових трансформацій, зокрема, йдеться про слова "digitalization", "digitization" та "digital transformation". Цим самим науковець порушує проблему коректності використання терміна "цифровізація" та схожих категорій, що призводить до певної дихотомії у вітчизняній науці.

Проте сьогодні це слово є найбільш вживаним відповідником поняттю "цифрова трансформація", яке українські науковці трактують як реалізацію класичних процесів через включення в їх алгоритми сучасних технологій.

Наприклад, С.І. Туль [23, с.7] трактує цифрову трансформацію як особливе явище сучасності, зумовлене розвитком продуктивних сил, і одночасно як процес докорінних змін у відносинах між акторами (урядом, бізнесом і суспільством у представництві його індивідуумів), що охоплює усі сфери суспільної діяльності та відбувається під впливом інтеграції цифрових технологій, даних і мережі Інтернет.

Кулинич М.Б. терміни "цифровізація", "цифрова трансформація", "діджиталізація" визначає як процес запровадження цифрових технологій, створення, оброблення, передавання, зберігання та візуалізації даних у різних сферах людської діяльності, а не тільки в економіці [18].

Водночас Міністр з цифрової трансформації М. Федоров на відкритті другого дня Всеукраїнського форуму "Україна 30. Цифровізація" (травень 2021 року) зазначив, що "цифрова трансформація – це, передусім, зручність для громадян. Це антикорупція. Це можливість забезпечити рівний доступ для всіх українців до ресурсів. Це також зміни, спрощення, перетворення і часто ліквідація певних галузей та напрямків. Тому важливо побудувати ефективний менеджмент на рівні всієї держави. Коли ми це виконаємо, ми отримаємо державу, як зручний сервіс" [25].

Висновки та перспективи подальших розвідок

Отже, можемо констатувати, що у наукових колах досі триває активний дискурс щодо визначення і трактування понять "цифровізація", "цифрова трансформація" та виокремлення елементів, складових і чинників, які варто додавати до цієї категорії.

З'ясовано, що теоретично-методологічне обґрунтування, тлумачення та використання зазначених вище понять у межах вітчизняної наукової думки опирається переважно на етимологію запозичених англomовних визначень. Переконані в нагальній потребі уточнення семасіології та сутності досліджуваної дефініції, позаяк за теперішніх умов використання термінів "цифровізація" та "цифрова трансформація" можливе тільки для опису теоретичних складових майбутніх змін у публічному управлінні.

Важливо також зазначити, що незважаючи на те, що поняття цифровізації та цифрової трансформації хоч і не мають чіткого визначення, однак взаємопов'язані між собою. Цифровізація є більш узагальненим поняттям, що охоплює чимало методик, а цифрова трансфор-

мація – це процес, завдяки якому інституції, установи та організації з використанням цифрових технологій переходять на інший рівень не тільки виробництва, а й зв'язків між партнерами, працівниками, споживачами послуг. Тобто цифрову трансформацію, на відміну від цифровізації, варто розглядати як процес модернізації моделі функціонування окремої системи, її складових, взаємозв'язків між ними, яка зумовлена досить продуктивним використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Отже, обидва ці поняття можуть слугувати для більш деталізованого вивчення процесів і механізмів сучасної трансформації публічної служби.

Проаналізувавши досліджувані визначення, можна умовно виокремити такі найхарактерніші виміри інтерпретації цього концепту в сучасному науковому дискурсі:

- економічний/бізнес-орієнтований вимір трактує цифровізацію як частину / основу / необхідну умову цифрової економіки в контексті кардинальних змін і потенційних переваг для бізнесу;
- технологічний/інструментальний вимір виділяє оцифровку і цифровізацію як напрямки/інструменти цифрової трансформації у контексті розвитку цифрових платформ та їх вплив на сучасні процеси.
- змістовний/мультидисциплінарний вимір розкриває особливості створення нової цифрової реальності в різних сферах життєдіяльності сучасного суспільства та держави, зокрема і публічної служби, з урахуванням дисциплінарних відмінностей, сфери наукових інтересів або специфіки професійної діяльності.

При цьому за умов домінування економічного/бізнес-орієнтованого та технологічного ракурсів інтерпретації цифровізації та цифрової трансформації спостерігається поступове зміщення акцентів у бік змістового виміру.

Список використаної літератури

1. Bloomberg, J. (2018). Digitization, digitalization, and digital transformation: confuse them at your peril. Forbes. URL: <https://www.forbes.com/sites/jasonbloomberg/2018/04/29/digitization-digitalization-and-digital-transformation-confuse-them-at-your-peril/?sh=3bbb0c0c2f2c>
2. Brennen, J. S., & Kreiss, D. (2016). The international encyclopedia of communication theory and philosophy. *The international encyclopedia of communication theory and philosophy*, 1-11.
3. Curran, C., Garrett, D., & Puthiyadam, T. (2017). A decade of digital Keeping pace with transformation. 2017 global digital IQ® survey: 10th anniversary edition. URL: <https://www.pwc.com/sk/en/publikacie/assets/2017/pwc-digital-iq-report.pdf>
4. Elding, C., & Morris, R. (2018). Digitalisation and its impact on the economy: insights from a survey of large companies. European Central Bank. URL: https://www.ecb.europa.eu/pub/economic-bulletin/focus/2018/html/ecb.ebbox201807_04.en.html
5. Gates, B. (2009). *Business @ the speed of thought*. New York: Grand Central Publishing, 392. <https://doi.org/10.1111/1467-8616.00097>
6. Gray, J., & Rumpe, B. (2015). Models for digitalization. *Software & systems modeling*, 14(4), 1319-1320. <https://doi.org/10.1007/s10270-015-0494-9>
7. Gupta, M. (). What is digitization, digitalization, and digital transformation?. ARC Advisory Group. URL: <https://www.arcweb.com/blog/what-digitization-digitalization-digital-transformation>
8. Katz, R. (2015). The transformative economic impact of digital technology. The united nations commission on science and technology for development, м. Женева. URL: https://unctad.org/system/files/non-official-document/ecn162015p09_Katz_en.pdf

9. Mehdi Khosrow-Pour, D. B. A. (2017). Encyclopedia of information science and technology, fourth edition, Vol. 10. IGI Global, 8357.
10. Muro, M. (2017). Digitalization and the american workforce, 60. URL: https://www.brookings.edu/wp-content/uploads/2017/11/mpp_2017nov15_digitalization_full_report.pdf
11. Negroponte, N. (1996). Being digital. New York: Vintage Books, 255 c. URL: <https://pdfgoes.com/download/1017002-Being%20Digital%20By%20Nicholas%20Negroponte.pdf>
12. OECD. (2019). Vectors of digital transformation. ECD digital economy papers. 2019. No. 273, 1-38. <https://doi.org/10.1787/5ade2bba-en>
13. Tapscott, D. (1996). The digital economy: promise and peril in the age of networked intelligence. New York: McGraw-Hill, 342. URL: <https://dontapscott.com/books/theDigitalEconomy>
14. Terrar, D. (2015). What is digital transformation?. Agile Elephant making sense of digital transformation. URL: <https://www.theagileelephant.com/what-is-digital-transformation/>
15. Van Ark, B. (2016). The productivity paradox of the new digital economy. International productivity monitor, 3, 3-18. URL: <http://www.csls.ca/ipm/31/vanark.pdf>
16. Верховна Рада України (2018). Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядж. Каб. Міністрів України від 17.01.2018 р. № 67-р: станом на 17 верес. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p#Text>
17. Куйбіда, В., Карпенко, О., & Наместнік, В. (2018). Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. Вісник Національної академії державного управління при президентіві України, 1, 5-11.
18. Кулинич, М. Б. (2019). Тенденції становлення цифрової економіки в глобальному економічному просторі. *Modern economics*, 16(1), 57-63. [https://doi.org/10.31521/modecon.v16\(2019\)-08](https://doi.org/10.31521/modecon.v16(2019)-08)
19. Обух В. (2019). Електронна гривня: НБУ готує "українську відповідь" біткоїну. *Укрінформ – актуальні новини України та світу*. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2715437-elektronna-grivna-nbu-gotue-ukrainsku-vidpovid-bitkoynu.html>
20. Паньшин, Б. (2019). Цифрова економіка: поняття та напрямки розвитку. *Наука та інновації*, 193(3), 48-55.
21. Руденко, М. (2021). Цифровізація: категоріальні особливості та специфіка трактування. *Економічний форум*, 1(4), 3-13. <https://doi.org/10.36910/6775-2308-8559-2021-4-1>
22. Сенькович, Ю. (2018). Розвиток та імплементація технології блокчейн у проведенні розрахунків фінансових установ. *Економіка та управління національним господарством*, 130(2), 40-47. URL: [http://ird.gov.ua/sep/sep20182\(130\)/sep20182\(130\)_040_SlobodaL.SenkovichYu.pdf](http://ird.gov.ua/sep/sep20182(130)/sep20182(130)_040_SlobodaL.SenkovichYu.pdf)
23. Туль, С. І. (2019). Трансформація світового ринку праці в умовах діджиталізації. Abstract of Candidate Dissertation for Economic Sciences, Вінниця, 20.
24. Український ін-т майбутнього (2018). Економічна стратегія України 2030. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutovu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>
25. Федоров, М. (2021). Цифровізація – це поступове перетворення усіх державних послуг на зручні онлайн-сервіси. Урядовий портал. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/mihajlo-fedorov-cifrovizaciya-ce-postupove-peretvorennya-usih-derzhavnih-poslug-na-zruchni-onlajn-servisi>

S. P. Kukh

V. I. Vernadsky Taurida National University, Kyiv, Ukraine

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE INTERPRETATION OF THE ESSENCE OF DIGITALIZATION AND DIGITAL TRANSFORMATION OF PUBLIC SERVICE IN MODERN SCIENTIFIC DISCOURSE

Introduction. The current intensive rate of development of society is conditioned and explained by the active use of information and communication technologies in all sectors and industries. The efficiency, availability and positive impact of these technologies allow to optimize a significant number of production and organizational processes. Such processes did not escape the public administration. Currently, we can already state that the effective functioning of the public management and administration system is based on the use of appropriate tools and technologies, where digital transformation mechanisms play one of the main roles.

It is quite clear that the processes of digitization of the state will continue, forming new impulses for the development of public management and administration.

Digital transformation involves the integration of digital technologies in all spheres of public service, which will lead to fundamental changes in social development, effective provision of values and achievement of common, economic and social goals faster, cheaper and with new quality.

Materials and Methods. The research used methods of comparative analysis and systematization of theoretical, scientific and applied research of Ukrainian and foreign scientists regarding the theoretical and methodological foundations of digitalization and digital transformation.

Analysis of Literary Sources. The problem of digitalization and digital transformation abroad began to be actively studied in the second half of the 1990s. The theory and methodology of these concepts are laid down in the fundamental works of Western scientists, such as N. Negroponte, D. Tapscott, D. Bonne, R. Katz, R. Bucht, E. Brynjolfsson, J. Westerman, M. Muro, M. van Alstyne, J. Scott Brennen, D. Kreiss, K. Elding, R. Morris, P. Eburdin and others.

In addition, scientific publications devoted to various aspects of the study of digitalization and digital transformation are published on the pages of Western scientific and popular science journals "Digital Investigation", "International Journal of Electronic Security and Digital Forensics", "Government Information Quarterly, Journal of Digital Media & Policy, The International Journal of Digital Accounting Research", "The Information Society".

At the same time, the issue of digitalization and digital transformation, its theoretical provisions, essence and features of influence on the development of various types of systems, especially economic ones, is quite actively presented in the works of Ukrainian scientists: Yu.O. Nikitin, M.V. Rudenko, V.S. Kuybida, O.A. Burbelo, L.V. Ovcharenko, S.I. Tul, M.B. Kulynych, G. O. Tkachuk, M.V. Dubyna, O.M. Kozlyanchenko, V.R. Kralich, I.A. Burlakov, I.V. Yakushko and others.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. At the same time, it is worth noting that the conceptual apparatus of digitalization and digital transformation in the context of public service and public administration is understudied and insufficiently covered in modern scientific research.

Keywords: concept; term; definition; digitalization; transformation; digital transformation; information and communication technologies; peculiarities of interpretation; category; measurement; public service.